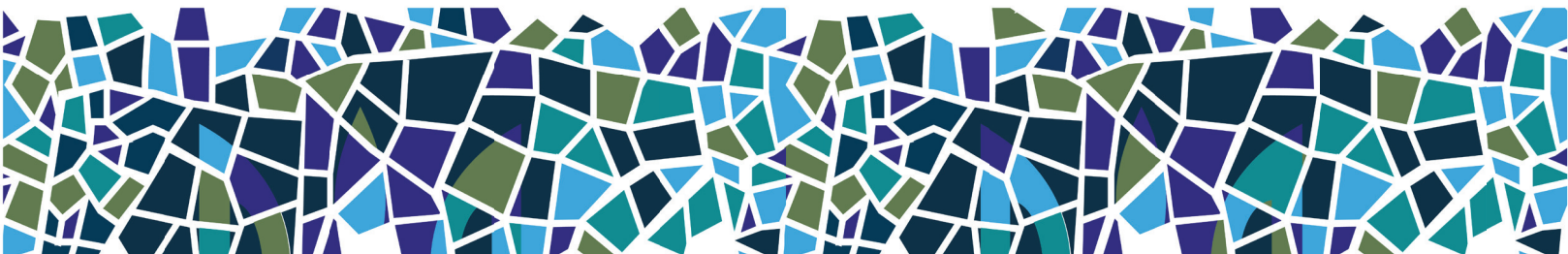

Післяфорум

«Що нам потрібно аби [ви]Стояти?»

Звіт підготовлено в межах проєкту «Сильне громадянське суспільство України – рушій реформ і демократії», що реалізується ІСАР Єднання за підтримки Норвегії та Швеції. Зміст матеріалу є виключно відповідальністю ІСАР Єднання та не обов'язково відображає погляди урядів Норвегії та Швеції.

Вступ.....	4
Термінологія та скорочення.....	5
Методика проведення.....	7
Учасники.....	10
Напрацювання за групами.....	11
1. Комунікація/популяризація цінностей ОГС.....	12
2. Правова держава.....	14
3. Життєстійкість людського капіталу (потенціалу).....	15
4. Все для Сил Оборони.....	17
5. Партнерство та мережування.....	19
6. Фінансова стійкість.....	22
7. Стратегування.....	24
8. Фаховість та професіоналізм.....	27
9. Міжнародний вплив.....	29
10. Громадянська просвіта.....	31
11. Добросовісність та репутація.....	34
12. Суспільний договір.....	37
13. Національна ідея.....	40
14. Освіта для створення змінотворців.....	42

30-31 січня 2025 року під Києвом відбувся Післяфорум «Що нам потрібно, аби виСТОЯТИ?». Подія пройшла в межах проєкту «Сильне громадянське суспільство України – рушій реформ і демократії», що реалізується ІСАР Єднання за підтримки Норвегії та Швеції, в рамках проєкту «Ініціатива секторальної підтримки громадянського суспільства України», який реалізується ІСАР Єднання у консорціумі з Українським незалежним центром політичних досліджень (УНЦПД) та Центром демократії та верховенства права (ЦЕДЕМ) завдяки щирій підтримці американського народу, наданій через Агентство США з міжнародного розвитку, а також в межах проєкту «Єднання для громади», що реалізується ІСАР Єднання за підтримки Європейського союзу. Захід став продовженням діалогу, розпочатого на Форумі розвитку громадянського суспільства «(ви)СТОЇМО» у грудні 2024 року. Післяфорум зібрав візіонерів, лідерів думок, представників громадських організацій і благодійних фондів, аби разом рефлексувати над актуальними викликами, які сьогодні стоять перед громадянським суспільством України.

Протягом двох днів учасники заходу мали змогу проаналізувати минуле та розглянути сценарії майбутнього із провідними експертами, а також вели відверті дискусії, аналізували тренди, висловлювали ідеї та розробляли спільний напрямки діяльності на найближчі роки. Завдяки колаборації та обміну досвідом, ми змогли узгодити спільне інформаційне поле та окреслити можливі варіанти розвитку громадянського суспільства. Під час заходу було висловлено тисячі думок, представлено сотні ідей та десятки проєктів, частина яких уже перебуває на стадії планування або реалізації. Аналіз взаємодії учасників демонструє значну єдність у ключових аспектах, зокрема:

- повага, вдячність і необхідність збереження та посилення підтримки Сил Оборони України;
- формування нового суспільного договору, зрозумілого для всіх соціальних груп;
- визнання внутрішніх викликів та недосконалостей влади, яку необхідно захищати в умовах зовнішньої нестабільності;
- усвідомлення виснаження суспільства та потреба у додаткових ресурсах для відновлення;
- готовність активної частини суспільства до консолідації заради перемоги та відтермінування менш критичних викликів на майбутнє.

Цей звіт є відображенням наших зусиль, ідей та рішень, які були сформульовані під час Післяфоруму. Він містить опис обговорень, пропозицій та стратегічних напрямків, які стануть основою для подальшої роботи нашої спільноти. Впевнені, що ці напрацювання допоможуть нам не тільки вистояти у сьогоднішніх викликах, але й забезпечити краще майбутнє для нашого суспільства. Вони сприятимуть координації зусиль представників громадського сектору, місцевої та державної влади, донорів та громадян, які щодня проявляють стійкість в умовах російсько-української війни.

Дякуємо кожному, хто взяв участь у цьому заході, за вашу активність, відданість та готовність працювати разом заради спільної мети. Ваш внесок є надзвичайно важливим, і ми з нетерпінням чекаємо на подальшу співпрацю у реалізації запланованих проєктів. Найбільше дякуємо Силам Оборони України!

СЛАВА УКРАЇНІ!

У більшості випадків слід розуміти скорочення та терміни, що використані у звіті у наступній редакції, що відповідає тону обговорення та опису понять учасниками під час заходу.

ГО - Громадська організація

ДУ – держані установи

Донори - Донорські організації, що забезпечують фінансування.

МТД – Міжнародна технічна допомога

ОГС - Організації громадянського суспільства

ОМС - Органи місцевого самоврядування

ПЗ - Психічне здоров'я

ЦА - Цільова аудиторія

UA AID - пропонуваній аналог USAID для підтримки ключових проєктів в Україні.

USAID - Агентство США з міжнародного розвитку

Перелік термінів:

Адвокація - діяльність, спрямована на вплив на політичні рішення, законодавство або громадську думку в інтересах певної групи або справи.

Благодійні внески - фінансові або матеріальні внески, здійснені на користь благодійних цілей.

Волонтерство - добровільна, некомерційна діяльність, яка включає надання часу, зусиль або навичок для допомоги іншим людям або спільнотам без очікування фінансової винагороди. В Україні після повномасштабного вторгнення часто використовується щодо цивільно-військового партнерством і участю цивільних задля матеріального та технічного забезпечення Сил Оборони. Доданий термін:

Влада – представники органів законодавчої та виконавчої влади національного рівня. На локальному та регіональному рівнях термін може використовуватися для позначення представників органів місцевого самоврядування чи регіональних підрозділів виконавчої влади.

Громадянське суспільство - сукупність організацій, інституцій, спільнот, рухів та осіб, які діють незалежно від державних органів, представляючи інтереси та права громадян. Використовується як синонім громадського сектору, що включає недержавні організації, благодійні фонди, професійні асоціації, громадські ініціативи та інші форми волонтерської діяльності, які сприяють соціальному діалогу, захисту прав людини, розвитку демократії та участі громадян у прийнятті рішень.

Державні установи (ДУ) - організації, установи та агенції створені органами державної влади та підпорядковуються їм у стратегічній та операційній діяльності.

Донат – Благодійні внески на користь неприбуткових організацій або осіб задля реалізації соціально важливих ініціатив та потреб широкого спектру.

Донорські організації (донори) – організації що надають фінансову і ресурсну підтримку для ОГС, зазвичай через реалізацію грантових програм, програми міжнародної технічної допомоги чи кошти приватного капіталу

Дорожня карта - план або стратегія, що визначає основні кроки та методи досягнення певних цілей у майбутньому.

Інституційний або організаційний розвиток - процес покращення структур, процесів та політик в організації для забезпечення її стійкості та ефективності.

Менторські програми - ініціативи, що забезпечують наставництво та підтримку менш досвідченим або молодим організаціям для розвитку їхніх спроможностей та ефективності.

Організації громадянського суспільства (ОГС) - неприбуткові, незалежні організації, створені для вирішення соціальних, культурних, екологічних та інших громадських завдань.

Повномасштабне вторгнення - інтенсифікація воєнних дій, коли одна країна приводить значні військові сили для агресії проти іншої країни, охоплюючи широкі території. У контексті російсько-української війни, це відноситься до масштабного військового наступу Росії на Україну, що розпочався 24 лютого 2022 року, призводячи до значних людських втрат та руйнувань по всій країні.

Психічне здоров'я (ПЗ) - стан психічного благополуччя, в якому особа може реалізувати свої можливості, справлятися зі звичайними життєвими стресами, працювати продуктивно та вносити вклад у свою спільноту.

Російсько-українська війна - збройний конфлікт між Україною та Російською Федерацією, який розпочався у 2014 році з анексії Криму Росією та подальшими бойовими діями на сході України. Війна мала значний вплив на політичну, економічну та соціальну ситуацію в Україні, спричинивши гуманітарні кризи та великі переміщення населення.

Соціальний бізнес - бізнес, орієнтований на вирішення соціальних проблем та покращення життя громади, не відмовляючись від прибутковості.

Філантропія - благодійність або підтримка, надана особами або організаціями для підтримки соціально значущих проєктів або потреб.

Цільова аудиторія (ЦА) - група осіб, яка є предметом інтересу для певної діяльності або послуги.

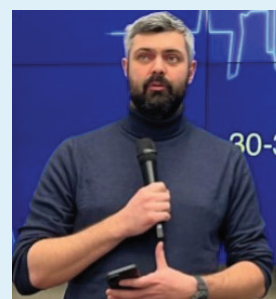
МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ

Для забезпечення спільного дискурсу учасників до програми заходу були включені виступи авторитетних спікерів. Основним завданням було формування єдиного інформаційного простору, що реалізовувалося через залучення експертів.

Першого дня гостем заходу став **Валерій Пекар** – викладач Києво-Могилянської та Львівської бізнес-школ, автор статей з менеджменту, маркетингу та інформаційних технологій, а також монографії «Різнобарвний менеджмент: еволюція мислення, лідерства та керування». У своїй доповіді «Сценарії майбутнього: побачити перемогу у своїй голові» він розглянув можливі варіанти розвитку суспільства та громадського сектору в умовах повномасштабного вторгнення.

Другого дня, перед фіналізацією групових напрацювань, з учасниками поспілкувався **Антон Дробович** – керівник Центру прав людини та меморіалізації війни при Київській школі економіки. У своїй доповіді «Прийняття себе як виклик для нації та особистості. Роль громадянського суспільства в контексті невизначеності та загрози довготривалої війни на виснаження» він висвітлив значення громадських організацій у процесі збереження історичної пам'яті.

Ці виступи надали учасникам **цінний інтелектуальний імпульс**, допомогли глибше осмислити можливі сценарії розвитку як українського суспільства загалом, так і громадського сектору зокрема. Окрім цього, вони стали джерелом натхнення щодо використання наявних інструментів та історичної спроможності активної меншості у подоланні сучасних викликів.

Практичне обговорення тем і напрацювань учасників відбувалося **за методикою відкритого простору**. Це стало можливим завдяки створенню комфортних умов для роботи, а також високому рівню мотивації та професійної компетентності учасників.

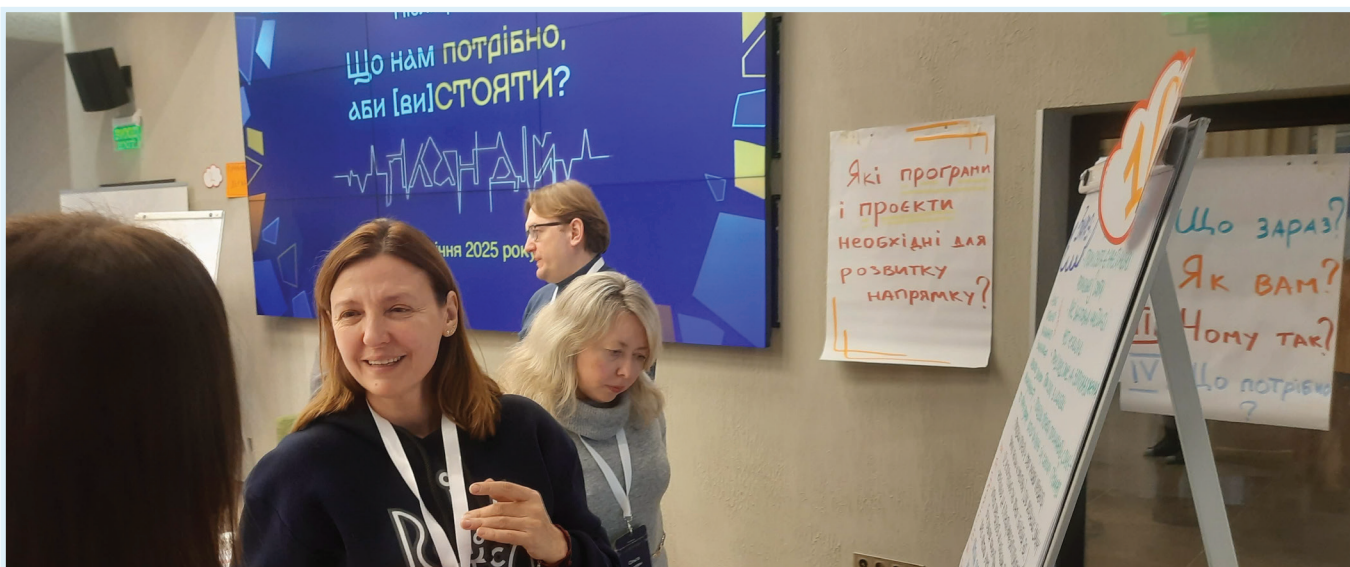
Методика Відкритого Простору (Open Space Technology, OST) є ефективним підходом до організації зустрічей, що сприяє активній участі та співпраці. Вона дозволяє учасникам самостійно формувати порядок денний, обирати найбільш актуальні для них питання та працювати у динамічному середовищі для обміну ідеями й розробки рішень.

Програма зустрічі за методикою Відкритого Простору включала кілька основних етапів:

1. Відкриття — створення сприятливої атмосфери, первинному налагодженню міжособистісної комунікації та готовності до взаємодії. Фасилітатори привітали учасників, представили організаторів, команду, яка допомагає в організації, пояснили мету зустрічі та основні теми, які будуть обговорюватися. Вони представили та роз'яснили ключові принципи та закони Open Space, а також роль учасників у формуванні порядку денного.

Принципи спрямовані на зниження напруження у ситуації невизначеності, а саме: Хто б не прийшов - це правильні люди; Де б це не сталося, це правильне місце; Що б не сталося, це єдине, що могло статися; Коли б це не почалося - це правильний час; Коли це закінчується, це закінчується.

4. Заключна пленарна сесія дозволила підбити підсумки, під час яких групи ділилися результатами своїх обговорень. Учасники зафіксували та представили ключові ідеї, висновки та пропозиції.

Учасники заходу представлені з різних сфер громадянського суспільства, включаючи освіту, гуманітарні проєкти, місцеве самоврядування, правозахисну діяльність, фандрейзинг, ветеранські організації, охорону здоров'я, а також дитячі та молодіжні ініціативи тощо. Вони охоплюють як громадські організації, так і благодійні фонди, державні установи та агенції, а також донорські організації.

У більшості, учасники діють у специфічних напрямках, що загалом дозволяє сформувати комплексне уявлення, базуючись на досвіді реалізації широкого спектру проєктів – від розробки та впровадження регіональних політик, організаційного розвитку, розвитку інструментів локальної демократії до прямої підтримки вразливих груп населення, мобілізації локальних ресурсів, освітніх та гуманітарних ініціатив. Вони також здійснюють підвищення обізнаності та залучення ресурсів через фандрейзингові кампанії, а також забезпечують захист прав і потреб специфічних груп, таких як ветерани.

Учасники заходу були представниками різних рівнів посад в організаціях: від керівників та директорів до проєктних і комунікаційних менеджерів. Їхня діяльність відіграє важливу роль у розвитку суспільства через реалізацію різних ініціатив.

Якщо згрупувати групи учасників, що були представлені, можна виділити основні, представлені відповідно до їх чисельного представлення на заході:

- 1. Громадські організації**, що зазвичай зосереджені на підтримці інтересів громади та просуванні соціальних змін. Працюють у сферах, таких як: освіта, охорона здоров'я, права людини, підтримка ветеранів та/чи внутрішньо переміщених осіб, довкілля та інші. Через свої проєкти та ініціативи вони прагнуть впливати на політику, залучати громадськість та забезпечувати послуги тим, хто їх найбільше потребує.
- 2. Благодійні організації/фонди**, що залучають та розподіляють ресурси для підтримки різних соціальних, культурних або освітніх проєктів. Незалежно від спеціалізації на конкретних темах, таких як допомога дітям, боротьба з хворобами або підтримка мистецтва, вони скоригували їх у бік підтримки ВПО, ветеранів та захисників.
- 3. ОМС, державні установи** та організації (включно із агенціями розвитку), що відповідають за впровадження політик та законів у певних сферах, таких як: охорона здоров'я, освіта або економічний розвиток. Можуть бути залучені в планування, регулювання або надання послуг, і часто співпрацюють з іншими організаціями для досягнення своїх цілей.

Кожна з цих організацій вносить унікальний вклад у суспільство, використовуючи свої ресурси, знання та мережі для вирішення актуальних проблем і покращення життя людей. Досвід спільного обговорення, рефлексії та планування між представниками цих організацій на заході допоміг створити більш ефективні і комплексні стратегії для досягнення спільних цілей.

НАПРАЦЮВАННЯ ЗА ГРУПАМИ

Учасники працювали методом «снігової кулі» – від індивідуальної роботи до групового обговорення та пріоритизації – для напрацювання ідей у відповідь на ключове післяфорумне питання: «Що нам потрібно, аби [ви]Стояти?». У результаті було сформовано 14 тем, над якими робота триває і після завершення заходу.

Протягом дискусій учасники з постійним складом груп детально аналізували кожен тему, зосереджуючись на її ключових аспектах. Напрацювання структуровані у кілька важливих секцій: поточний стан справ, відчуття учасників, причини актуального стану, необхідні дії, а також програми та проєкти для вирішення ідентифікованих проблем. Такий підхід дозволив не лише глибше усвідомити виклики, а й закласти основу для подальшої спільної роботи.

Структура документа для кожної теми включає 5 розділів:

- ◆ **Візія** - фраза, яка виражає основне змістове навантаження теми та її розгляду.
- ◆ **Стан справ** - опис поточної ситуації, проблем і викликів в конкретній темі.
- ◆ **Відчуття учасників** - перцепції учасників щодо потреби в покращенні.
- ◆ **Причини проблем** - аналіз основних причин, які спричиняють існуючі виклики.
- ◆ **Що потрібно зробити** - конкретні кроки та дії, які необхідно вжити для вирішення проблем.

Деякі із груп змогли напрацювати додаткові блоки:

- ◆ **Програми та проєкти** - перелік ініціатив, які можуть бути реалізовані для підтримки та розвитку ОГС.
- ◆ **Загальний висновок** - підсумок, який підкреслює важливість і актуальність покращення комунікаційних стратегій.

Водночас, слід звернути увагу на факт відсутності напрацювань в окремих розділах і темах. Це може свідчити як про фрустрацію учасників (у ситуації обговорення теми «Правова держава» учасники звертали увагу на випадки заангажованих рішень судів чи вибіркового застосування законодавства, проте не були готові вписувати їх у матеріали) або про низький рівень компетенцій (в питанні міжнародної адвокатури, яка залишається дуже вузьким напрямом діяльності для малої кількості ОГС) чи потребу залучення/відсутності стейкхолдерів (як у випадку тривалих безуспішних зусиль щодо розробки проєктів громадянської просвіти, на яку учасники не знайшли запиту з боку держави) тощо.

1. КОМУНІКАЦІЯ/ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ ЦІННОСТЕЙ ОГС

Візія: Усе, що ми не скажемо – придумають за нас.

I. Стан справ:

- ◆ Відсутність чіткого комунікаційного напрямку як складової організації громадянського суспільства. Недостатня кваліфікація у сфері комунікацій.
- ◆ Бюджети проєктів, які не передбачають комунікаційної складової.
- ◆ Низька впізнаваність та слабкий публічний образ ОГС, що може призвести до формування негативних уявлень про них.

II. Відчуття учасників:

- ◆ Учасники відчують, що потрібно покращити комунікації та популяризувати цінності ОГС.

III. Причини проблем:

- ◆ Недооцінка важливості комунікаційного блоку донорами та внутрішніми структурами.
- ◆ Конкуренція з бізнесом та іншими проєктами, яка ускладнює позиціонування ОГС.
- ◆ Нерозуміння цінності комунікацій всередині організацій та відсутність плану популяризації ОГС.

IV. Що потрібно зробити:

- ◆ Підвищити цінність комунікацій у проєктах та розвинути культуру виділення ресурсів на цю складову.
- ◆ Залучити професіоналів для покращення комунікацій та створення бренду ОГС.
- ◆ Впровадити інноваційні інструменти у комунікаціях та підтримувати мережування та партнерства між ОГС.

V. Програми та проєкти:

- ◆ Проведення комплексних проєктів, спрямованих на системну підтримку та розвиток організацій громадянського суспільства, а не лише на вирішення окремих проблем.
- ◆ Створення «єдиного голосу» ОГС та публікація загальних даних про внесок сектору у розвиток країни, що дозволить підкреслити їх важливість.
- ◆ Впровадження заходів з боротьби з дезінформацією та підтримка колективної солідарності ОГС, що допоможе захищати інтереси сектору.
- ◆ Промоція серед громадян благодійників та філантропів, підтримка організацій, необхідність волонтерства як норми та постійного зворотного зв'язку.
- ◆ Встановлення єдиної системи стандартів комунікаційної стратегії в межах кластеру ОГС для забезпечення єдності та ефективності.

Висновок:

Покращення комунікаційних стратегій та популяризація цінностей організацій громадянського суспільства залишаються актуальними для України. Реалізація запропонованих проектів і програм може підвищити обізнаність громадян про значення роботи ОГС та їхній внесок у розвиток країни, а також зміцнити позиції сектору в суспільстві.

Серед загальних рекомендацій – розвиток експертизи та компетенцій представників ОГС у сфері публічної комунікації. Важливо зазначити, що прогрес у цьому напрямі можливий не лише завдяки навчання, а й за умови належної ресурсної підтримки, оскільки в суспільстві поки що не сформовано стійкий запит на незалежні медіа та аналітичні матеріали.

I. Стан справ:

- ◆ Недосконалість законодавства для громадських організацій.
- ◆ Низька якість виконання нормативних документів для ОГС владними структурами.
- ◆ Спроби влади обмежити права та свободи громадянського суспільства.

IV. Що потрібно зробити:

- ◆ Посилити партнерства ОГС і їх адвокаційну силу для підвищення впливу на прийняття законодавчих актів на державному рівні.
- ◆ Покращити якість державних сервісів для ОГС, зокрема шляхом цифровізації.
- ◆ Створити координаційну раду розвитку громадянського суспільства на національному рівні, залучивши представників Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та Офісу Президента.
- ◆ Привести українське законодавство для ОГС до європейських стандартів.

V. Програми та проєкти:

- ◆ Розробити та прийняти Закон України про пільги за "благодійні внески", що має бути легким для виконання та зрозумілим для громадян та організацій. Це сприятиме збільшенню благодійної діяльності та підтримці соціально важливих проєктів.
- ◆ Здійснити адвокацію спрощення податкового законодавства для громадських організацій. Це може включати зменшення податкового тягара на ОГС, спрощення процедур звітності та інші заходи, які полегшать діяльність цих організацій та зроблять їх більш ефективними.

Ці ініціативи допоможуть створити сприятливіше середовище для розвитку громадянського суспільства в Україні, підвищать його вплив на державну політику та покращать загальний стан демократії в країні.

Висновок:

Необхідно активізувати дії для покращення законодавства та умов для розвитку громадянського суспільства в Україні, забезпечивши підтримку та сприяючи позитивним змінам у секторі.

3. ЖИТТЕСТІЙКІСТЬ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ (ПОТЕНЦІАЛУ)

Візія: В основі стійкого та здорового суспільства лежить цілісна особистість (психічно і фізично здорова) та гідна нього влада.

I. Стан справ:

Наразі спостерігається відсутність системної роботи у сфері підтримки психічного здоров'я, що призводить до проблеми вигорання, недооцінки психологічних проблем, браку кваліфікованих кадрів, а також недостатньої культури звернення за психологічною допомогою.

II. Відчуття учасників:

- ◆ відчувають, що їх залученість та доступність є постійною (24/7), що може вказувати на високий рівень відданості та готовності до реагування на виклики в будь-який час. Водночас, це може свідчити про високий ризик вигорання та необхідність впровадження заходів для забезпечення психологічного та фізичного благополуччя учасників.
- ◆ усвідомлюють наявні недоліки у своїй роботі та прагнуть їх змінити. Однак, аналіз ситуації та спроби впровадження змін, не завжди системними. Це може вказувати на потребу в більш стратегічному підході до розв'язання проблем.

III. Причини проблем:

- ◆ Історична відсутність культури запиту на допомогу.
- ◆ Неусвідомлені потреби.
- ◆ Швидкий темп життя у суспільстві під час війни.
- ◆ Брак ресурсів (людських, фінансових тощо) для системної роботи.
- ◆ Відсутність глобального фокусу на проблему в цілому у суспільстві.

IV. Що потрібно зробити:

- ◆ Розробка та впровадження зрозумілих та релевантних стратегій на рівнях держави та громадських організацій, включаючи формування політик для підтримки психічного здоров'я та профілактику вигорання.
- ◆ Впровадження програм, спрямованих на зниження ризику вигорання серед працівників у всіх секторах, особливо в умовах високого стресу.
- ◆ Створення платформи для обміну знаннями, досвідом та ресурсами між різними зацікавленими сторонами, включаючи державні установи, НГО та приватний сектор.
- ◆ Підвищення кваліфікації фахівців через формальні та неформальні навчальні програми, залучення іноземного досвіду для обміну кращими практиками.
- ◆ Сприяння партнерству між різними організаціями для ефективного вирішення проблем психічного здоров'я.
- ◆ Можливість створення організації, яка б контролювала якість психологічних послуг та атестувала фахівців.
- ◆ Розвиток культури, де звернення за психологічною допомогою є нормою, а не стигмою.

- ◆ Покращення громадського сприйняття психологічних послуг через інформаційні кампанії та освітні програми.
- ◆ Введення програм психоедукації з раннього віку, щоб забезпечити краще розуміння психічного здоров'я та важливості психологічної допомоги.
- ◆ Забезпечення достатніх ресурсів, включаючи фінансування, людські ресурси та доступ до міжнародного досвіду для підтримки ініціатив у сфері психічного здоров'я.
- ◆ Використання національного досвіду для розробки та впровадження ефективних практик і стратегій у сфері психічного здоров'я.

Висновок:

Зазначені аспекти вказують на необхідність системних змін у підходах до психологічного здоров'я та розвитку особистості. Для досягнення цілей необхідно активно працювати над усуненням причин відсутності системної роботи, вигорання та неусвідомлених потреб. Реалізація запропонованих заходів та програм може сприяти покращенню ситуації та забезпечити сталість та розвиток громадянського суспільства.

4. ВСЕ ДЛЯ СИЛ ОБОРОНИ

Візія: Борітеся - поборете!..

I. Стан справ:

- ◆ Знайдіть своє покликання.
- ◆ Що ми робимо для Сил Оборони?

II. Відчуття учасників:

Присутній загальний стан занепокоєння та суму. Люди відчують образу та стурбованість щодо поточної ситуації. Є бажання бути більш дотичними до процесів та долучатися до ініціатив, які можуть змінити становище через загальну підтримку Сил Оборони. Це повинно стати одним з ключових напрямків для мобілізації ресурсів та залучення громадськості. Важливо знайти і підтримувати конкретні ініціативи та дії, які можуть бути реалізовані на практиці.

III. Причини:

- ◆ Недостатньо програм сприяння розвитку волонтерських і ветеранських організацій на місцевому рівні
- ◆ Суспільство схильне перекидати відповідальність на волонтерів
- ◆ Звикання до війни знижує відчуття її безпосередньої загрози, що послаблює постійну підтримку Сил оборони
- ◆ Недостатньо ефективна робота влади, включеність влади
- ◆ Спочатку дрони – потім стадіони, відсутність політичної волі та дієвих інструментів перегляду пріоритетів витрат
- ◆ Ефективні рішення в більшості приймаються під тиском ОГС

IV. Що потрібно зробити:

- ◆ Посилити усвідомлення суспільством реальності війни через інформування, меморіальні церемонії, загальнонаціональну хвилину мовчання та інші символічні заходи.
- ◆ Забезпечити швидку та якісну взаємодію між організаціями, волонтерами та громадянами для координації дій, спрямованих на перемогу. Це може включати розробку спільних проєктів, обмін інформацією та ресурсами, оптимізацію та підвищення ефективності.
- ◆ Створити місце або організацію, де кожен, хто бажає допомогти Силам Оборони, міг би знайти інформацію про те, як і де він може бути корисним. Це місце повинно надавати консультації, інструкції та рекомендації щодо волонтерської діяльності.

V. Програми та проєкти:

Інформаційний центр “Все і всі для Сил Оборони”

Мета: прийти в місце і зрозуміти чим можу бути корисним для Сил Оборони

ЦА: кожен і кожна в громаді

Кроки: організація або мережа бере на себе відповідальність організувати центр, створити мапу ОГС та ініціатив, налагодити комунікацію, інформаційна кампанія та взаємодія влади, бізнесу та ОГС.

Варіанти підтримки:

- ◆ Гуманітарна допомога та військове волонтерство:
Забезпечення необхідними матеріалами та ресурсами як цивільного населення, так і військовослужбовців.
Організація волонтерських груп для допомоги на фронті та в тилу.
- ◆ Підтримка військових та їх родин:
Розробка та реалізація програм психологічної підтримки, включаючи гарячі лінії та мобільні групи.
Створення реабілітаційних центрів та відділень для військовослужбовців та їх родин.
- ◆ Захист прав та адвокація:
Захист прав людей, які постраждали внаслідок військових дій.
Адвокація нової ветеранської політики та підвищення обізнаності про права та потреби ветеранів.
- ◆ Інформаційні кампанії та підвищення авторитету військових:
Проведення інформаційних кампаній для підвищення обізнаності громадськості про вклад військових у захист країни.
Робота над підвищенням значимості та авторитету військовослужбовців у суспільстві.
- ◆ Співпраця з бізнесом та розвиток ветеранського бізнесу:
Залучення бізнесу до виробництва військової продукції та донатів.
Підтримка ветеранського бізнесу через спеціалізовані програми та хаби.
- ◆ Прозорість та ефективність у військових закупівлях:
Робота над забезпеченням прозорості закупівель та ефективності використання ресурсів.
Адвокація міжнародної підтримки та надання зброї від світових партнерів.

Висновок:

Зазначені програми та ідеї для розвитку напрямку можуть сприяти покращенню підтримки Сил Оборони та розвитку волонтерського руху. Важливо усвідомити необхідність участі кожного громадянина у підтримці обороноздатності країни. Необхідно активно взаємодіяти між собою та владою задля досягнення спільної перемоги.

5. ПАРТНЕРСТВО ТА МЕРЕЖУВАННЯ

Візія: Формування стійкої, ефективної та взаємопідтримуючої спільноти ОГС, влади та бізнесу, здатної оперативно реагувати на потреби фронту й суспільства в умовах війни, забезпечуючи всебічну підтримку для спільної перемоги та встановлення сталого й справедливого миру.

I. Стан справ:

Після 2022 року спостерігається значне активізування та розширення партнерських відносин між різними секторами суспільства, зокрема між організаціями громадянського суспільства (ОГС), владою та бізнесом. Це призвело до створення нових коаліцій та зміцнення мережевих зв'язків, що сприяє більш ефективній координації зусиль у різних сферах.

Горизонтальні зв'язки між ОГС зміцніли, що дозволяє цим організаціям ефективніше співпрацювати та координувати свої дії. Зокрема, партнерство між владою, ОГС та бізнесом демонструє позитивні зміни, особливо на місцевому рівні, де спостерігається активізація партнерських відносин з місцевою владою.

Однак, на центральному рівні влади партнерські відносини залишаються складними та ситуативними. Часто влада не бажає вступати у партнерські відносини з ОГС, розглядаючи їх як конкурентів, що ускладнює можливості для співпраці. Така ситуація вимагає від ОГС більшої наполегливості та здатності адаптуватися до змінних умов співпраці.

Попри це, на локальному рівні влади співпраця з ОГС часто виявляється більш продуктивною, оскільки місцева влада більш відкрита до партнерства та співпраці. Це створює сприятливі умови для розвитку місцевих ініціатив та проєктів, які спрямовані на вирішення конкретних проблем громади.

Також, цільові аудиторії (ЦА) виявляють більший інтерес до партнерства, оскільки вони безпосередньо зацікавлені у вирішенні проблем, які їх турбують. Це спонукає до більшої активності та залучення у спільні проєкти та ініціативи.

В цілому, попри деякі виклики на вищих рівнях влади, зміцнення партнерських відносин і мережування між ОГС, владою та бізнесом є ключовими для досягнення більш стійких та ефективних результатів у суспільстві.

II. Відчуття учасників:

На сучасному етапі розвитку суспільних відносин спостерігаються значні виклики у співпраці між різними секторами, зокрема між організаціями громадянського суспільства (ОГС), владою та бізнесом. Однією з основних проблем є різниця у цілях і метах, що ускладнює налагодження ефективного партнерства.

Співпраця між ОГС та бізнесом, особливо в контексті соціального бізнесу, також зіткнулася з проблемою слабкої культури філантропії та недостатньою увагою з боку влади до проблем мікро- та малого бізнесу. Це створює додаткові бар'єри для розвитку стійких партнерських відносин.

Спроби влади контролювати діяльність ОГС викликають обурення та відчуття, що влада лише імітує бажання до співпраці, що перетворює процес на постійну боротьбу. Це створює враження, що сторони говорять на різних мовах і не можуть знайти спільну мову для ефективного діалогу.

Незважаючи на ці виклики, ОГС продовжують відстоювати права громадянського

суспільства і стають більш професійними у своїх партнерствах. Це сприяє зміцненню взаємодії між ОГС, хоча і відчувається конкуренція за ресурси.

З позитивного боку, існує як потреба, так і прагнення до тісної взаємодії, що сприяє підвищенню ефективності співпраці та відкриває можливості для розвитку стійких і взаємовигідних партнерств. Це свідчить про потенціал подолання існуючих бар'єрів та формування гармонійних відносин між різними секторами суспільства.

III. Причини проблем:

Партнерство між владою та ОГС залишається складним та напруженим. Однією з ключових проблем є зловживання владою військового стану та відсутність консультацій з ОГС при прийнятті важливих рішень. Це створює бар'єри для ефективної співпраці та підживляє довіру між сторонами.

З іншого боку, ОГС самі стикаються з власними викликами у розвитку партнерських відносин. Багато з них бояться дорослішати та виступати як повноцінні та впливові учасники в процесах відновлення країни, реформування та змінотворення. Це може бути пов'язано з обмеженими ресурсами, недостатнім досвідом у великих масштабних проєктах або страхом перед можливою відповідальністю.

Для подолання цих викликів необхідно зміцнювати діалог та взаєморозуміння між владою та ОГС. Важливо створити механізми для регулярних консультацій та залучення ОГС до процесу прийняття рішень, що дозволить їм відчути себе значущими учасниками суспільних процесів. Також ОГС потрібно підтримувати у їхньому професійному зростанні та розвитку, щоб вони могли ефективно впливати на процеси в країні та бути готовими до викликів, які вони можуть зустріти на шляху до дорослішання у партнерстві.

IV. Що потрібно зробити:

Для покращення та ефективності партнерських відносин між різними секторами суспільства, включаючи організації громадянського суспільства (ОГС), владу, та бізнес, необхідно вжити кілька кроків.

Перш за все, важливо зрозуміти та прийняти вигоди, які кожен партнер може отримати від співпраці. Це допоможе створити мотивацію для більш тісної взаємодії та відкритості. Також необхідно чітко визначати зони відповідальності кожного з учасників партнерства, щоб уникнути непорозумінь та конфліктів.

Аналізування недоліків існуючих партнерств та готовність йти на компроміси є ключовими для розв'язання проблем, які можуть виникати. Розуміння обмежень, які несе за собою партнерство, допоможе управляти очікуваннями та планувати дії більш реалістично.

Створення дорожньої карти для налагодження партнерств може стати ефективним інструментом для систематизації процесу та визначення конкретних кроків для досягнення цілей. Проведення форумів та зустрічей з потенційними та існуючими партнерами може сприяти обговоренню важливості партнерства та вирішенню спільних проблем.

Нормативна підтримка діяльності ОГС є важливою для забезпечення їхньої законності та захисту від можливого тиску з боку влади. Забезпечення сталості ініціатив та партнерств є ключовим для досягнення довгострокових цілей та утримання позитивного імпульсу.

Наостанок, знаходження ефективних важелів впливу на владу та об'єднання зусиль ОГС та бізнесу може значно підсилити їхній вплив на процес прийняття рішень. Це сприятиме більшій відкритості та підзвітності влади перед суспільством.

V. Програми та проєкти:

- ◆ Формування профільних асоціацій ОГС. Це можуть бути асоціації, що об'єднують ОГС за напрямками їхньої діяльності, такі як ветеранські, волонтерські, молодіжні, екологічні, гуманітарні тощо. Такі асоціації можуть підвищити ефективність комунікації та координації зусиль у відповідних сферах.
- ◆ Менторські програми від ОГС для ОГС. Ці програми можуть допомогти молодим та менш досвідченим організаціям отримати знання та навички від більш успішних та досвідчених ОГС, що сприятиме їхньому розвитку та професіоналізації.
- ◆ Серія зустрічей для адвокації вигідних сторін партнерства з ОГС. Зустрічі, на яких можна обговорити та висвітлити переваги партнерства з ОГС, можуть сприяти залученню нових партнерів та підвищенню довіри до ОГС.
- ◆ Дорожня карта партнерств. Розробка стратегічного плану для налагодження та розвитку партнерських відносин між різними секторами, включаючи державні органи, бізнес, та ОГС.
- ◆ Створення інтегратора на рівні громади. Це може бути дорадчий орган, який включає представників місцевої влади, ОГС, комунальних підприємств тощо, який займатиметься розвитком екосистеми для збереження людського капіталу. Створення програми сприяння розвитку громадянського суспільства. Програма, яка б зосереджувалася на підтримці і розвитку ОГС на рівні територіальних громад та областей.
- ◆ Навчання з командотворення та побудови ефективних партнерств. Програми, які допоможуть знизити рівень конкуренції між ОГС, навчивши їх працювати разом над спільними проєктами та ідеями.

6. ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ

Візія: Фінансово стійке і незалежне українське громадянське суспільство з диверсифікованими джерелами фінансування з урахуванням специфіки (регіональної, тематичної, можливостей та спроможності)

I. Стан справ:

- ◆ Фінансування та розвиток організацій громадянського суспільства (ОГС) в Україні є досить складною темою. Багато ОГС стикаються з проблемою відсутності стабільного фінансування, що змушує їх жити від проєкту до проєкту.
- ◆ ОГС часто не мають доступу до програм, які б забезпечили їх сталий розвиток та підтримку, що створює проблему інституційної підтримки та відсутність довгострокових програм.
- ◆ Часто фінансування, яке можуть отримати ОГС, не покриває всіх їхніх потреб, оскільки сума грантів менша за потребу.
- ◆ Існує розбіжність у підходах до фінансування та управління залежно від географічного походження донорів, що веде до умовного поділу організацій на “американців” та “європейців”.
- ◆ Багато грантів зосереджені на конкретних проєктах, не забезпечуючи розвитку організації в цілому, а також не покривають адміністративних витрат, що створює проблеми з проєктами, які не передбачають організаційного розвитку.
- ◆ Філантропія не достатньо розвинута, а відсутність механізмів в законодавстві з відрахування податків на благодійність обмежує можливості для внутрішнього залучення коштів.
- ◆ ОГС часто не мають можливості генерувати власні доходи через надання платних послуг, оскільки немає платних послуг від експертів організації або реклами.
- ◆ Хоча організації навчилися працювати з міжнародним фінансуванням, співпраця з бізнесом залишається на низькому рівні, а відсутність співпраці з громадами через відсутність прозорості обмежує потенціал для локального партнерства та розвитку.
- ◆ Перепрофілювання донорів часто призводить до втрати фінансування для деяких проєктів.
- ◆ Ці виклики потребують комплексного підходу до розв'язання, включаючи реформування законодавства, підвищення прозорості та побудову міцніших партнерських відносин з бізнесом та місцевими громадами.

II. Відчуття учасників:

- ◆ Ситуація з фінансуванням та управлінням організаціями громадянського суспільства викликає значну тривожність серед керівників та співробітників.
- ◆ Існує реальний ризик втратити команду або орендоване майно через нестабільність фінансування та невизначеність у майбутньому.
- ◆ Загроза зупинки діяльності є постійною через брак довгострокових програм та недостатність грантів. Вигорання серед персоналу стає все більш поширеним явищем через високий рівень стресу та невпевненість у завтрашньому дні.
- ◆ Багато зусиль пошуку рішень, включаючи звернення до різних організацій та інстанцій, не приносять очікуваних результатів, що лише підсилює відчуття безвихідності.

- ◆ У таких умовах визначення пріоритетних завдань та ресурсів стає критично важливим, однак відсутність чітких критеріїв та напрямків ускладнює цей процес.

III. Причини проблем:

Економічна ситуація в країні залишається напруженою, що безпосередньо впливає на фінансування організацій громадянського суспільства.

Крім того, значна частина коштів фізичних осіб спрямовується на підтримку Сил Оборони України, що ще більше зменшує доступність фінансових ресурсів для ОГС.

IV. Що потрібно зробити:

Для покращення ситуації з фінансуванням та стабілізації діяльності організацій громадянського суспільства в Україні потрібно вжити ряд заходів. Формування резервів в організаціях стане ключовим кроком для забезпечення їхньої фінансової стабільності. Диверсифікація джерел надходжень дозволить зменшити залежність від одного джерела фінансування.

Важливо активніше залучати бізнес до співпраці, оскільки це може відкрити нові можливості для фінансування та партнерства.

Досвідчені організації мають допомагати ОГС-початківцям через менторство та підтримку, що сприятиме розвитку всього сектору.

Адвокація потреб та бюджетів є важливою для забезпечення розуміння донорами та партнерами реальних потреб ОГС.

Створення резервного фонду від донорів допоможе організаціям пережити фінансові кризи.

Відрахування відсотка від податків на підтримку ОГС може стати значним джерелом додаткових коштів.

Формування вигоди для бізнесу задля підтримки громадських організацій та центрів активності може заохотити більше компаній до участі в соціальному партнерстві.

Послуги на платній основі можуть допомогти ОГС заробляти власні кошти.

Соціальне партнерство, включно з можливостями від держави через центри зайнятості та інші установи, може сприяти залученню додаткових ресурсів.

Програми страхування ризиків для ОГС знизять потенційні загрози для їх діяльності. Об'єднання гравців сектору за тематикою та створення координаційних центрів допоможе забезпечити ефективнішу взаємодію та вирішення спільних проблем.

Диверсифікація типів, термінів та розмірів фінансування допоможе організаціям адаптуватися до різних умов та потреб.

Державне фінансування, за принципом Українського культурного фонду, може стати важливим джерелом підтримки.

Створення українського аналога USAID, такого як UA AID, забезпечить стабільне джерело фінансування для важливих проєктів.

Охоплення всіх регіонів України та використання програмного забезпечення, що спрощує облік неприбуткових організацій, допоможе забезпечити рівний доступ до ресурсів та прозорість у їх використанні.

7. СТРАТЕГУВАННЯ

Візія: Зрозуміла і дієва стратегія - фундамент сталого розвитку ОГС як спільнодія з державою

I. Стан справ:

- ◆ Наразі серед організацій громадянського суспільства в Україні спостерігається низка викликів, які вимагають уваги та вирішення. Відсутність глибокого розуміння стратегічного планування, місії та цінностей призводить до того, що багато ОГС діють без чіткої довгострокової перспективи. Це веде до ситуації, коли організації створюються для вирішення конкретних проблем, але без уявлення про довгострокові цілі.
- ◆ Часто діяльність ОГС носить хаотичний характер, заснований на тому, що можливо зробити, а не на тому, що правильно або необхідно, що не додає сенсу їхнім зусиллям. Брак знань та ресурсів ускладнює реалізацію існуючих бажань та ідей. Крім того, обмежені можливості для початкового фінансування та розвитку організацій ще більше знижують їхній потенціал.
- ◆ Військові дії в країні призвели до зупинки багатьох активностей, змушуючи організації відкласти реалізацію своїх планів до кращих часів. Відсутність узгодженої стратегії між різними організаціями та секторами лише посилює розрізненість у діях та підходах. Кризовий менеджмент стає домінуючим стилем управління, що не сприяє системному розвитку та стабілізації.

II. Відчуття учасників:

- ◆ Серед організацій громадянського суспільства в Україні панує стан спантеличеності та невизначеності.
- ◆ Багато керівників та членів команд відчувають замішання щодо своїх цілей і місця в сучасних реаліях, ставлячи питання: "Куди біжимо?", "Хто ми?" та "Де я і моя організація?"
- ◆ Існує відчуття того, що треба щось терміново робити і кудись бігти, що створює тиск і поспіх у прийнятті рішень.
- ◆ Ця потреба в термінових діях нависає над учасниками ОГС, змушуючи їх відчувати постійну необхідність реагування на зовнішні виклики.

III. Причини проблем:

Причини, через які організації громадянського суспільства в Україні зіштовхуються з викликами у стратегічному плануванні та розвитку, численні та різноманітні.

Перш за все, відсутність культури стратегування є значним фактором, що впливає на здатність організацій ефективно планувати свою діяльність на довгострокову перспективу. Багато організацій не мають фахового розуміння та відповідного освітнього підґрунтя для розробки та впровадження стратегій, що ставить їх у не вигідне становище.

Також, немає достатньої мотивації для стратегування, і це часто сприймається як додаткове навантаження, яке можна виконати "лівою ногою". Відсутність історій успіху вдалих стратегій у громадському секторі також знижує мотивацію до розвитку стратегічного підходу.

У громадському секторі не такі чіткі критерії успіху (KPI), як у бізнесі, що ускладнює

вимірювання ефективності та коригування стратегій. До того ж, багато організацій стикаються з відсутністю фінансування на розвиток організацій, оскільки більшість коштів спрямована на конкретні проєкти, а не на загальний розвиток.

Загалом, відсутність ресурсів для організаційного розвитку та розвитку культури організацій є значною перешкодою для впровадження ефективних стратегій та планів, що у свою чергу впливає на загальну ефективність та стійкість організацій громадянського суспільства.

IV. Що потрібно зробити:

- ◆ ОГС потребують систематичного промотування культури стратегування, розуміння цінностей та знання історій успіху, щоб мотивувати та надихати на впровадження змін.
- ◆ Розробка та впровадження спеціалізованих навчальних програм, які б зосереджувались на стратегічному плануванні та управлінні, є критично важливою для підвищення компетенцій працівників ОГС.
- ◆ Залучення досвідчених професіоналів у стратегуванні для проведення тренінгів та менторства, замість виключно фасилітаторів, допоможе підвищити якість та практичну спрямованість навчання.
- ◆ Важливо включити питання стратегічного розвитку ОГС в порядок денний донорів і благодійників, щоб забезпечити необхідне фінансування та підтримку цих ініціатив.
- ◆ Необхідно забезпечити активну комунікацію та узгодження ідей, планів та потреб між різними ОГС, владою та донорами для підготовки якісної та взаємоприйнятної стратегії.

V. Програми та проєкти:

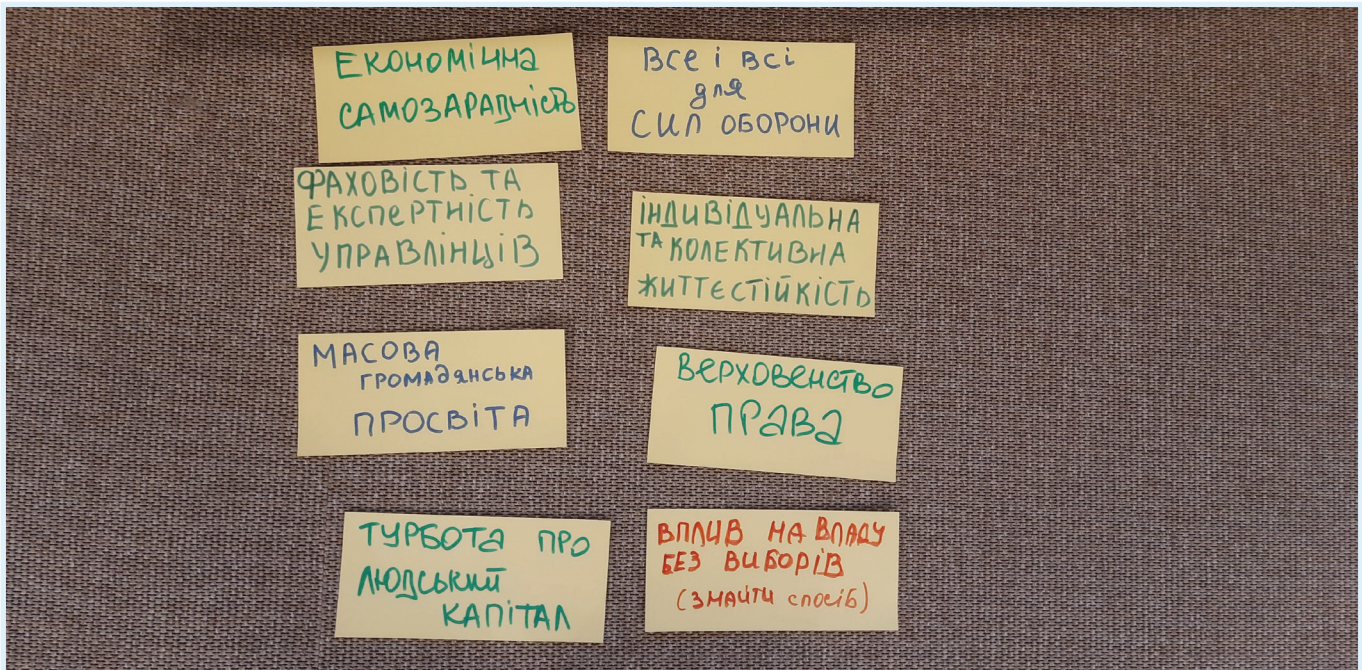
- ◆ Відновлення та розвиток програми організаційного розвитку ОГС
- ◆ Створення хабів за регіональним принципом
- ◆ Єдине розуміння - сертифікована навчальна програма + гранти на навчання
- ◆ Створення адаптивних стратегій в умовах невизначеності
- ◆ Створити комунікаційні майданчики для свого досвіду, як позитивного так і «Fuck-up nights»
- ◆ Менторство у розробці та впровадженні стратегії
- ◆ Інформаційні компанії по різних напрямкам

Проєкт "Страховий фонд організаційної підтримки" має на меті створити надійну систему, яка допоможе ОГС впоратися з раптовими кризами або втратами, забезпечуючи їхню стабільність і продовження діяльності. Ось декілька ключових елементів цього проєкту:

- ◆ Система короткострокової підтримки: Ця система забезпечуватиме тимчасову допомогу ОГС, які опинилися в складній ситуації, наприклад, внаслідок втрати ключових членів команди або зміни у фінансуванні. Допомога може включати фінансову підтримку, консультаційні послуги чи тимчасове заміщення вакантних посад.
- ◆ Залучення сторонніх експертів: У разі втрати лідера або ключового спеціаліста, проєкт передбачає можливість залучення сторонніх експертів, які можуть тимчасово взяти на себе виконання обов'язків або допомогти з розробкою стратегії подолання кризи.

- ◆ Готові алгоритми та кейси: Проєкт також передбачає розробку та надання ОГС готових алгоритмів і кейсів для реагування на різні кризові ситуації. Це дозволить організаціям швидко адаптуватися та ефективно реагувати на виклики, мінімізуючи негативний вплив на їхню діяльність.
- ◆ Послуги з організаційного розвитку: Пропонується надання послуг з організаційного розвитку, які допоможуть ОГС зміцнити свої внутрішні процеси та підвищити стійкість до майбутніх криз. Це може включати тренінги, семінари, консультації з управління та стратегічного планування.

Приклад застосування: Якщо в ГО мобілізували голову організації, що був основним лідером і візіонером, проєкт допоможе знайти тимчасового керівника або експерта, який зможе взяти на себе керівництво, підтримати команду та забезпечити продовження діяльності організації до повернення основного лідера.

8. ФАХОВІСТЬ ТА ПРОФЕСІОНАЛІЗМ

Візія: Створити стандарт ефективності, етичності та інноваційності у громадському секторі, підтримуючи стійкість та розвиток суспільства через створення якісних результатів, заснованих на довірі та співпраці.

I. Стан справ:

- ◆ Громадський сектор стає все більш престижним і визнаним як важлива складова суспільства, що відіграє ключову роль у сприянні демократичним реформам та соціальним змінам.
- ◆ Організації громадянського суспільства активно включені у процеси реформування країни, виступаючи ініціаторами та підтримкою реформ на різних рівнях.
- ◆ Незважаючи на зростання престижу, сектор залишається неоднозначним у плані експертності. Існують виклики, пов'язані з різним рівнем професіоналізму та компетенцій серед організацій.
- ◆ ОГС демонструють високу адаптивність та готовність реагувати на різноманітні суспільні, політичні та економічні виклики, що з'являються в країні та світі.
- ◆ ОГС активно співпрацюють з міжнародними партнерами, отримуючи підтримку та визнання на глобальному рівні, що сприяє обміну досвідом та підвищенню ефективності їх діяльності.

II. Відчуття учасників:

- ◆ Є потенціал для покращення

III. Причини проблем:

- ◆ Робота в ОГС часто пов'язана з високим рівнем стресу та емоційним навантаженням, оскільки співробітники регулярно стикаються зі складними соціальними проблемами та високими вимогами до результативності. Це може призводити до виснаження та вигорання, що негативно позначається на продуктивності та мотивації команди.
- ◆ Високі вимоги та часто обмежені можливості для кар'єрного росту або фінансової винагороди можуть спричинити відтік кваліфікованих спеціалістів з ОГС. Це залишає організації з менш досвідченими або менш кваліфікованими працівниками, що може вплинути на якість роботи та виконання проєктів.
- ◆ Через низькі бар'єри входу в сектор (наприклад, мінімальні вимоги до освіти, досвіду або ліцензування) ОГС можуть залучати співробітників, які не завжди мають необхідні навички або знання для ефективної роботи. Це може вплинути на професіоналізм і ефективність організації в цілому.

IV. Що потрібно зробити:

Для подолання вищезазначених викликів та підвищення ефективності роботи ОГС, необхідно вжити наступних заходів:

- ◆ Наукові дослідження ОГС: Проведення ґрунтовних досліджень дозволить зрозуміти проблеми, з якими стикаються організації, а також виявити найбільш ефективні практики. Це допоможе формувати базу знань, яка буде корисною для розвитку сектору та підвищення його ефективності.

- ◆ Професійне зростання: Розвиток професійних навичок через магістерські програми, короткострокові навчальні курси та встановлення професійних стандартів є ключовим для підвищення кваліфікації працівників ОГС. Це допоможе підвищити якість роботи організацій та їхню спроможність вирішувати складні завдання.
- ◆ Сертифікація, ліцензування, акредитація в секторі: Впровадження системи сертифікації та ліцензування для ОГС забезпечить відповідність їх діяльності встановленим стандартам і нормам. Це збільшить довіру до сектору з боку громадськості та донорів.
- ◆ Фінансова сталість: Забезпечення фінансової стабільності є важливим для довгострокової діяльності ОГС. Це може включати розробку стратегій залучення коштів, диверсифікацію джерел фінансування, а також впровадження принципів фінансового менеджменту.
- ◆ Заходи, що спрямовані на підвищення професійності, зміцнення інституційної спроможності та фінансову стабільність, дозволять ОГС ефективніше реагувати на суспільні виклики, підвищити свій вплив та довіру з боку зацікавлених сторін.

V. Програми та проекти:

- ◆ Ваучери на професійну освіту: Надання ваучерів для навчання в УКУ або за кордоном може стати значним стимулом для розвитку кадрового потенціалу ОГС. Важливою умовою є зобов'язання учасників програми поділитися здобутими знаннями та досвідом з колегами у своїх організаціях, що сприятиме розповсюдженню нових практик та підвищенню загальної компетентності в секторі.
- ◆ Розробка навчального курсу з врядування: Створення спеціалізованого курсу, який би зосереджувався на врядуванні, а не на управлінні, допоможе учасникам краще розуміти тонкощі роботи в публічному або неприбутковому секторі. Такий курс міг би охоплювати теми, пов'язані з етикою, прозорістю, відповідальністю та ефективністю врядування.
- ◆ Використання універсальної термінології: Затвердження єдиної термінології в рамках сектору ОГС допоможе уникнути непорозумінь та спростить комунікацію між різними організаціями та їхніми партнерами. Це також сприятиме більшій стандартизації документації та звітності, що є важливим для залучення фінансування та підтримки проектів.

9. МІЖНАРОДНИЙ ВПЛИВ

Візія: ОГС - рушій дипломатії для підтримки іміджу країни

I. Стан справ:

Наразі в українському громадському секторі спостерігаються наступні тенденції:

- ◆ Існують платформи, які інформують про наявні ГО з прозорими звітами та бюджетами. Це допомагає підвищити довіру до сектору та сприяє більшій прозорості діяльності організацій.
- ◆ Реалізуються адвокаційні проєкти про локалізацію, що спрямовані на адаптацію глобальних цілей до місцевих умов та потреб.
- ◆ В Україні діє багато потужних ГО, які охоплюють різні сфери діяльності, від соціальних ініціатив до екологічних проєктів.
- ◆ Деякі ГО роблять свої матеріали про діяльність англійською мовою та представляють свій досвід на міжнародних форумах, хоча це забирає значний час (близько 2 місяців).
- ◆ В секторі все ще присутнє багато аматорства та непрофесійності, що може негативно впливати на загальну ефективність та результативність роботи ГО.
- ◆ Існує точкове менторство та підтримка маленьких ГО та ініціатив, що допомагає їм розвиватися та підвищувати свої компетенції.

IV. Що потрібно зробити:

- ◆ Реалізація подієвих проєктів за кордоном про досвід роботи українських ОГС. Організація міжнародних заходів для представлення успішних практик діяльності українських ОГС, що сприятиме залученню уваги міжнародної спільноти.
- ◆ Підвищення впізнаваності через суспільно значущі проєкти. Реалізація проєктів, які викликають широкий суспільний резонанс, сприятиме зміцненню позицій ОГС та підвищенню обізнаності про їхню діяльність.
- ◆ Обмін успішними прикладами співпраці ОГС, уряду та ОМС. Посилення взаємодії з міністерствами для координації дій та підвищення ефективності спільної роботи.
- ◆ Сприяння видимості ОГС через платформи та об'єднання. Розширення використання цифрових платформ та міжнародних мереж для підвищення впізнаваності та доступності інформації про діяльність ОГС.
- ◆ Використання гібридних форматів комунікації про діяльність ОГС. Залучення аудиторії через інноваційні підходи, зокрема інтерактивні заходи, гастрономічні ініціативи та особисте спілкування.
- ◆ Залучення посольств України до інформування про українські ОГС. Співпраця з дипломатичними місцями для просування діяльності українських ОГС на міжнародному рівні.
- ◆ Створення агенції, яка допомагатиме українським ОГС готуватися до міжнародних подій. Надання методичної та організаційної підтримки ОГС у підготовці до участі в міжнародних заходах.
- ◆ Супровід та менторинг громадських ініціатив. Забезпечення підтримки та експертного супроводу нових і діючих ініціатив для підвищення їхньої ефективності та впливу.

- ◆ Навчальна програма з професійних навичок (hard skills), адвокації та перемовин. Розвиток компетенцій представників ОГС через спеціалізовані освітні програми, спрямовані на зміцнення навичок адвокації, ведення переговорів та вирішення комплексних завдань.

V. Програми та проекти:

Для розвитку напрямку і підвищення міжнародної видимості українських громадських організацій (ОГС), можна реалізувати наступні програми та ідеї:

- ◆ Створення програм з метою підтримки агенцій, альянсів, консорціумів для представлення на міжнародному рівні. Це допоможе об'єднати ресурси та зусилля різних ОГС для спільного представлення на міжнародних аренах, збільшуючи їхній вплив та видимість.
- ◆ Програми співпраці з МЗС, посольствами та ОГС для підвищення видимості роботи ОГС в Україні на міжнародному ринку. Стратегічна співпраця з дипломатичними інституціями може сприяти просуванню інтересів українських ОГС за кордоном.
- ◆ Програма адвокації кращих інноваційних практик України в країнах ЄС. Ця програма може включати обмін досвідом, презентації успішних проєктів та ініціатив, що підвищує репутацію України як країни з інноваційним потенціалом.
- ◆ Програма менторського супроводу українських ОГС для виходу і діяльності на міжнародному ринку. Надання менторської підтримки та консультацій допоможе ОГС адаптуватися до міжнародних стандартів та ефективно взаємодіяти з іноземними партнерами.
- ◆ Програми навчання (hard skills) для лідерів/представників ОГС. Курси з перемовин, публічних виступів, англійської мови, адвокації тощо, які підготують представників для ефективного представлення інтересів України.
- ◆ Створення агенції для підтримки/консалтингу/дипломатичної презентації українських ОГС за кордоном. Це може стати центральним органом, який координуватиме діяльність ОГС на міжнародному рівні, надаючи необхідні ресурси та підтримку.
- ◆ Підтримка в створенні філій українських ОГС за кордоном для поширення впливу на світовому рівні. Розширення географії діяльності ОГС дозволить залучити нові ресурси, партнерів та відкрити нові можливості для реалізації проєктів.

Візія: Громадянська просвіта - це основа демократичного суспільства, де громадяни не лише знають свої права, а і активно беруть участь у прийнятті рішень. В Україні бракує системного підходу: немає потужного національного замовника, ініціативи залежать від донорського фінансування, рівень політичної культури низький, що сприяє пасивності та поширенню маніпуляцій.

Ми прагнемо змінити цю ситуацію через:

- Розвиток мережі агентів просвіти
- Інвестування у відкриті освітні простори (хаби, бібліотеки, молодіжні центри)
- Адаптацію та поширення навчальних матеріалів

I. Стан справ:

Громадянська просвіта в Україні наразі є частиною формальної освіти, але включається як варіативна частина, що може впливати на її якість та систематичність. Через це вона часто може бути неякісною або не отримувати достатньо уваги від освітніх закладів.

Існує тренд серед органів місцевого самоврядування (ОМС) на впровадження громадянської просвіти в школах, що є позитивною динамікою для зміцнення громадянської свідомості у молоді.

Громадські проекти починають “спускатися” на рівень сіл, селищ та громад, що допомагає залучати більше учасників та розширювати вплив громадянської просвіти. Карго-практики участі використовуються для залучення громадян до участі в громадському житті, що може включати різні форми активностей та ініціатив.

Часто громадянська просвіта може бути замінена на масову просвіту, спрямовану на боротьбу з фейками та дезінформацією, що може відволікати від основних цілей громадянської просвіти.

Ці тенденції вказують на потребу більшої уваги та ресурсів для забезпечення якісної та систематичної громадянської просвіти в Україні, а також на необхідність розробки комплексних програм та ініціатив, які б могли ефективно впроваджувати громадянську просвіту на різних рівнях.

II. Відчуття учасників:

- ◆ Небайдуже ставлення.

III. Причини проблем:

Громадянська просвіта в Україні стикається з рядом викликів, які впливають на її розвиток та ефективність:

- ◆ Відсутність потужного національного замовника: Не існує централізованої установи, яка б відповідала за координацію та фінансування програм громадянської просвіти, що ускладнює їх систематизацію та стандартизацію.
- ◆ Переважно донорське фінансування: Багато програм залежать від фінансування ззовні, що може призводити до нестабільності та обмеження в можливостях розвитку довгострокових стратегій.
- ◆ Формування порядку денного: Організації громадянського суспільства часто не роблять акцент на громадянській просвіті через інші пріоритети, такі як реагування

на кризові ситуації або військові конфлікти.

- ◆ Неправильно визначена цільова аудиторія: Програми часто зосереджені на дітях, в той час як важливо включати дорослих через андрагогіку, фінансову грамотність та підтримку молодіжного підприємництва.
- ◆ Популізм: Низький рівень громадянської освіти може бути використаний популістами для концентрації влади, що підриває демократичні процеси.
- ◆ Політичні партії як неефективні актори: Низька участь громадян у партійному житті та залежність від олігархів призводить до відчуження членів та зниження ефективності партій у питаннях громадянської просвіти.

IV. Що потрібно зробити:

Для покращення та розширення громадянської просвіти в Україні, є ряд кроків та ініціатив, які можуть бути реалізовані:

- ◆ Вихід сектора з "бульбашок": Сектор громадянської просвіти має розширювати свою діяльність за межі традиційних платформ та залучати нові "території" такі як церкви та політичні партії. Це допоможе досягти більш широкої аудиторії та забезпечити більшу включеність різних груп населення.
- ◆ Побудова мережі агентів: Навчання фахівців з різних галузей, таких як математики, може допомогти у створенні мережі агентів, які будуть сприяти розповсюдженню громадянської просвіти через свої професійні та особистісні контакти.
- ◆ Використання сучасних платформ та трендів: Інтеграція у популярні соціальні мережі як TikTok, та залучення впливових осіб та лідерів думок може значно збільшити охоплення та ефективність кампаній громадянської просвіти.
- ◆ Інвестиції в інфраструктуру просвіти: Розвиток і підтримка інфраструктури, яка б сприяла громадянській просвіті, є критично важливим для створення сталої та ефективної системи.
- ◆ Діалог та дебати як модель просвіти: Використання діалогу та дебатів, як це пропонує Пауло Фрейре, може стати універсальною моделлю просвіти, яка сприяє активному залученню учасників та розвитку критичного мислення.
- ◆ Міжнародна підтримка та вимоги: Залучення міжнародних партнерів та ставлення ними вимог до влади може сприяти реалізації та підтримці ініціатив з громадянської просвіти.

Ці кроки можуть допомогти створити більш ефективну та всеосяжну систему громадянської просвіти в Україні, яка б залучала різні групи населення та сприяла розвитку демократичних цінностей та громадської активності.

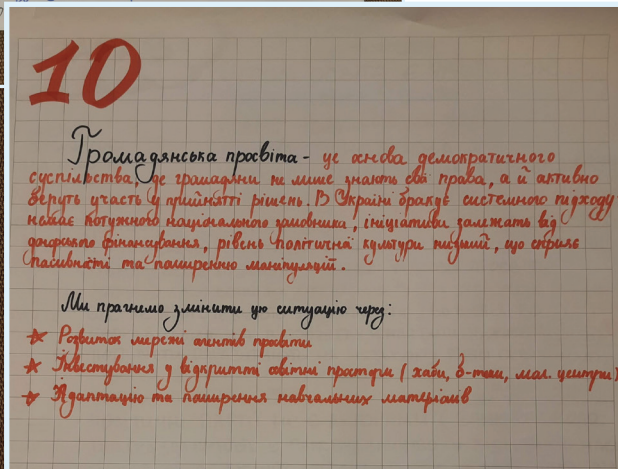
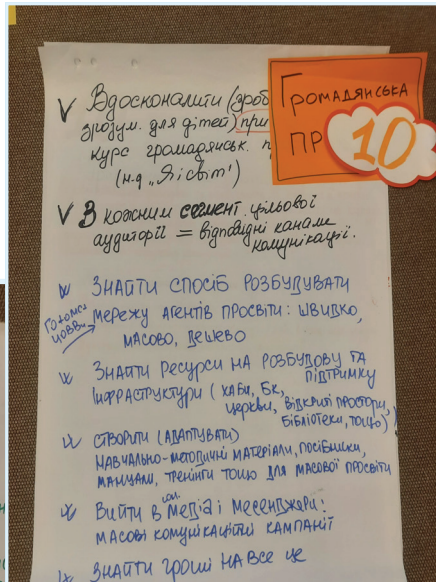
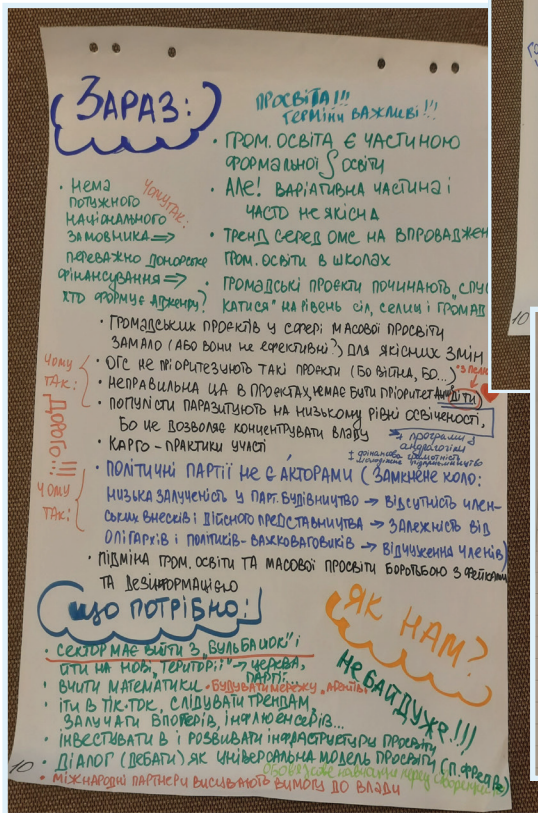
V. Програми та проекти:

- ◆ Вдосконалення прикладного курсу громадянської просвіти: Необхідно зробити курси, такі як "Я і світ", більш зрозумілими та привабливими для дітей, використовуючи інтерактивні методи та сучасні технології.
- ◆ Індивідуальний підхід до кожного сегмента цільової аудиторії: Використання відповідних каналів комунікації для кожного сегмента аудиторії, таких як соціальні мережі для молоді, традиційні медіа для старших груп тощо.
- ◆ Активізація мережі агентів просвіти: Залучення громадських організацій, органів

місцевого самоврядування та інших волонтерських груп для широкомасштабної та ефективної роботи в сфері громадянської освіти.

- ◆ Забезпечення ресурсів для розбудови інфраструктури: Інвестування в створення та підтримку інфраструктурних об'єктів, таких як освітні хаби, бібліотеки, церкви, відкриті простори, які можуть слугувати майданчиками для проведення просвітницьких заходів.
- ◆ Розробка навчально-методичних матеріалів: Створення та адаптація посібників, методичних матеріалів і тренінгів для масової освіти, які будуть легкодоступними та зрозумілими для широкої аудиторії.
- ◆ Масові комунікаційні кампанії: Використання медіа та месенджерів для проведення масових інформаційних кампаній, спрямованих на підвищення обізнаності та залучення громадян до активної участі в громадському житті.
- ◆ Забезпечення фінансування: Пошук різних джерел фінансування, включаючи державне фінансування, гранти, донорські кошти та приватні інвестиції, для підтримки та розвитку всіх вищезазначених ініціатив.

Ці кроки можуть допомогти створити ефективну та всеосяжну систему громадянської освіти в Україні, яка б залучала різні групи населення та сприяла розвитку демократичних цінностей та громадянської активності.

11. ДОБРОЧЕСНІСТЬ ТА РЕПУТАЦІЯ

Візія: Трансформувати суспільство через прозорість, відповідальність та довіру, зміцнюючи суспільні цінності та підвищуючи вплив національного та міжнародного рівнів.

I. Стан справ:

- ◆ Стереотипне сприйняття: Частина суспільства має стереотипне уявлення про діяльність громадських організацій, називаючи їх "грантоїдами", "міськими божевільними" або "неробами". Це ускладнює сприйняття та оцінку їхньої роботи.
- ◆ Добročесність як пріоритет: В останні роки все більше уваги приділяється добročесності та прозорості діяльності громадських організацій, що стає одним з ключових пріоритетів у їхній роботі.
- ◆ Довіра з боку міжнародних партнерів: Громадські організації користуються довірою міжнародних партнерів, які підтримують їхню діяльність через різні програми та гранти.
- ◆ Недостатня довіра з боку публічної влади: Водночас, існує проблема недостатньої довіри та підтримки з боку державних інституцій, що ускладнює взаємодію та співпрацю.
- ◆ Корупція та зловживання: Попри зусилля з підвищення прозорості, в секторі все ще трапляються випадки корупції та зловживань, що підриває довіру до громадських організацій.
- ◆ Відсутня культура фінансової підтримки ОГС: Україна все ще має слабо розвинену культуру фінансової підтримки громадських організацій з боку вітчизняних донорів, що змушує багато ОГС залежати від зовнішнього фінансування.

Ці аспекти відображають поточний стан сфери громадянської просвіти та діяльності громадських організацій в Україні, вказуючи на необхідність подальших реформ та змін для підвищення ефективності та довіри в секторі.

II. Відчуття учасників:

- ◆ Знецінення з боку суспільства: Часто громадські ініціативи та організації стикаються зі знеціненням своєї діяльності з боку частини суспільства, що вважає їх непотрібними або неефективними. Це створює додаткові бар'єри для їхньої роботи та підриває мотивацію учасників.
- ◆ Важко тримати планку: В умовах постійного знецінення, фінансової нестабільності та високих очікувань з боку донорів та партнерів, громадським організаціям важко підтримувати високий рівень ефективності та добročесності. Це ставить під загрозу їхню довгострокову стабільність і розвиток.

III. Причини проблем:

- ◆ Ворожа пропаганда: Часто суспільні настрої формуються під впливом пропаганди, яка малює негативний образ громадських організацій, представляючи їх як зрадників або користолюбців.
- ◆ Маніпуляції суспільною думкою: Засоби масової інформації та деякі політичні сили маніпулюють громадською думкою, щоб зменшити вплив та авторитет громадських організацій.

- ◆ **Нездорова конкуренція:** У сфері громадської діяльності іноді виникають конфлікти та конкуренція за ресурси та вплив, що може призводити до негативних кампаній проти конкурентів.
- ◆ **Відсутність достатнього досвіду:** Багато нових або менш досвідчених громадських організацій можуть зіткнутися з викликами через недостатній досвід управління, стратегічного планування та виконання проєктів.
- ◆ **Недостатня прозорість:** Деякі громадські організації можуть не виконувати високі стандарти прозорості та звітності, що підриває довіру до них.

IV. Що потрібно зробити:

- ◆ **Поширювати культуру звітності та прозорості.** Важливо, щоб усі громадські організації дотримувалися високих стандартів прозорості у своїй діяльності, що допоможе збільшити довіру з боку суспільства та донорів.
- ◆ **Підвищувати фахову спроможність.** Необхідно інвестувати в навчання та розвиток персоналу громадських організацій для підвищення їхньої ефективності та професіоналізму.
- ◆ **Розвивати критичне мислення.** Важливо виховувати в суспільстві здатність критично аналізувати інформацію, що допоможе протистояти маніпуляціям та пропаганді.
- ◆ **Залучати суспільство до спільної реалізації проєктів.** Громадські організації повинні активніше залучати громадян до участі у своїх проєктах, що сприятиме підвищенню їхньої легітимності та впливу.
- ◆ **Збільшувати мережування та партнерство.** Співпраця з іншими організаціями та установами може допомогти обміну досвідом, ресурсами та збільшенню впливу громадських ініціатив.
- ◆ **Комунікувати про роль і місце ОГС.** Важливо активно інформувати громадськість про важливість та внесок громадських організацій у розвиток суспільства та держави.
- ◆ **Пріоритет раціоналізації.** Необхідно оптимізувати ресурси та процеси всередині громадських організацій для підвищення їхньої продуктивності та ефективності.

V. Програми та проєкти:

Для розвитку напрямку громадянської просвіти та підвищення ефективності діяльності громадських організацій в Україні, можна реалізувати наступні програми та ідеї:

Програма "Комунікаційна стратегія = успіх+"

Цілі:

- ◆ Навчити організації розробляти та використовувати ефективні комунікаційні стратегії.
- ◆ Освоїти методики "продажу" себе та своїх ідей широкій аудиторії.
Розвиток партнерств з іншими організаціями та бізнесом.
- ◆ Залучення ресурсів, включаючи фінансування, волонтерів та інші необхідні ресурси.

Програма "Довіра в дії"

Цілі:

- ◆ Забезпечення прозорості звітування та впровадження публічного аудиту.
- ◆ Розробка та впровадження кодексу етики, доброчесності та комплаєнсу.
- ◆ Створення та імплементація внутрішніх політик і процедур, які підвищують

прозорість діяльності.

- ◆ Створення системи оцінки (рейтингу) доброчесності для громадських організацій.

Програма "Stop Fake"

Цілі:

- ◆ Просвіта з інформаційної безпеки для широкої громадськості.
- ◆ Створення онлайн-платформи для збору та аналізу відгуків про діяльність громадських організацій.
- ◆ Організація відкритих діалогів з громадськістю для забезпечення прозорості та відкритості.
- ◆ Забезпечення кібербезпеки та створення безпечного медіапростору.

Ці програми допоможуть не тільки підвищити ефективність роботи громадських організацій, але й зміцнити довіру до них з боку суспільства та партнерів.

11 Візія доброчесності та репутації для громадського сектору

- прозорість
- відповідальність
- довіра
- зміцнення суспільної унікальності
- зміцнення впливу

11

Доброчесність ТА РЕПУТАЦІЯ

ПРОЕКТИ

НАЗВА **ЦІЛІ**

Муніципальна стратегія **УСПІХ +** =>

- Навести розробити веб-портал збувати КС
- Як продати себе
- Фокус на партнерстві
- Забезпечення ресурсів

Добір Дії =>

- Прозорість звітування
- Публічний аудит
- Кодекс етики
- Розробка політики доброчесності та відповідальності
- Створення рейтингу/рейтингів

Stop Fake

- Просвіта з інформаційної безпеки для суспільства.
- Створення онлайн-платформи для збору відгуків.
- Відкритий діалог з громадськістю
- Кібербезпека
- Безпечний медіапростір.

чиз - стереотипне сприйняття з боку загальної суспільства (трампісти, міські божевільні, мероби)

- доброчесність має аристократичну добу
- довіра з боку міжнародних партнерів та недержавних довіра з боку місцевої влади
- Трапляються випадки корупції та зловживань
- Відсутня культура фінансової підтримки ОГС

чиз? - зменшення з боку су-во і це не ок

- важко приймати рішення

чиз? - ворожа пропаганда

- Маніпуляція суспільною думкою
- нездорова конкуренція
- Відсутність досвідченого досвіду
- Недостатня прозорість

чизуємо:

- поширювати культуру звітування та
- підвищувати рівень прозорості
- розвивати критичну мислення
- залучати су-во до створення і проектів
- збільшувати мережування та партнерств
- Комунікувати про ном і місто ОГС

Візія: Трансформувати суспільство через інноваційні підходи та відновлення довіри, виходячи з усвідомлення постійної загрози та неефективності старих методів. Ми прагнемо відновити справедливість та створити стійкі рішення, які відповідають потребам сучасного світу.

I. Стан справ:

На даний момент існує потреба в створенні об'єднання громадських організацій, які б працювали у специфічних секторах. Така коаліція дозволить згуртувати зусилля, обмінюватися досвідом і ресурсами, а також ефективніше впливати на процеси реформування в країні.

Важливим кроком є розробка чіткого плану дій, який включатиме стратегічні цілі та конкретні завдання для реалізації реформ. Адвокатування цих реформ перед державними органами допоможе забезпечити їхнє впровадження та контроль за дотриманням законодавства.

II. Відчуття учасників:

На початку – правила і процедури, а вже потім – зміст. Такий підхід сприймався як раціональний і виправданий, оскільки створював відчуття структурованості та передбачуваності процесу. Чіткі рамки й узгоджені процедури на початковому етапі забезпечували комфорт і впевненість у подальшій роботі, зменшуючи ризик непорозумінь чи хаосу. Це дозволяло зосередитися на змістовній частині дискусій, сприймати роботу як впорядковану та ефективну, а також сприяло більш злагодженій взаємодії між учасниками.

III. Причини проблем:

Взаємодія з бізнесом є ключовою для створення суспільного договору, який визначає відповідальність і ролі учасників у побудові стійкого суспільства:

Вимоги та тиск: Громадські організації можуть використовувати свій вплив для формування вимог до бізнесу з метою дотримання високих стандартів соціальної відповідальності, етики та екологічної безпеки. Це сприяє формуванню умов, при яких бізнес відчуває суспільний тиск, що стимулює його до впровадження позитивних змін.

Win-win ситуації: Співпраця між громадськими організаціями та бізнесом може створювати синергію, де обидві сторони отримують вигоду. Бізнес отримує позитивний імідж та довіру споживачів, вкладаючись в соціально значущі проєкти, тоді як громадські організації забезпечуються ресурсами для реалізації своїх ініціатив. Це сприяє побудові прозорих та відкритих відносин, які є основою суспільного договору.

Така взаємодія є фундаментом для розвитку суспільного договору, який підтримує стає суспільство та сприяє взаємній відповідальності між бізнесом і громадськістю.

IV. Що потрібно зробити:

Для ефективного процесу відбудови та відновлення після кризових подій в Україні, необхідно створити психосоціальну карту областей. Ця карта має включати:

- ◆ Аналіз психологічного стану населення: Вивчення рівня стресу, тривожності, депресії та інших психологічних проблем серед жителів різних регіонів. Це

допоможе зрозуміти, які області потребують негайної психологічної допомоги та підтримки.

- ◆ Соціальні показники: Включення даних про рівень безробіття, бідності, доступності освіти та медичного обслуговування. Ці показники дозволять визначити соціальні потреби кожного регіону.
- ◆ Культурні та демографічні особливості: Врахування вікового складу населення, національного складу, традицій та культурних особливостей, що впливають на спосіб життя та потреби громад.
- ◆ Інфраструктурні потреби: Оцінка стану інфраструктури, включаючи житло, транспорт, комунікації та інші важливі фактори, які впливають на якість життя населення.

Створення такої психосоціальної карти дозволить уряду, місцевим органам влади, громадським організаціям та міжнародним партнерам більш цілеспрямовано планувати та впроваджувати програми відновлення та відбудови, засновані на реальних потребах населення різних регіонів.

V. Програми та проекти:

Проєкт "Суспільний договір" є ініціативою, спрямованою на відновлення та розвиток громади через створення ефективних механізмів співпраці між владою, громадськими організаціями, бізнесом та жителями громади. Основна мета проєкту полягає у відновленні важливої інфраструктури, яка зазнала значних руйнувань після обстрілів.

Контекст проблеми: значні руйнування інфраструктури після обстрілів.

Мета: створення дієвих механізмів між владою і громадою задля вирішення проблеми відновлення важливої інфраструктури.

Сторони проєкту: Жителі громади, Бізнес, Громадські організації, волонтери, активісти, органи місцевого самоврядування (ОМС).

Етапи реалізації проєкту:

Формування суспільного договору:

- ◆ Публічне обговорення.
- ◆ Формулювання потреби.
- ◆ Меморандум співпраці між ОГС та ОМС.

Аналіз:

- ◆ Визначення пріоритетності потреб. Формування списку.
- ◆ Визначення джерел фінансування.

Організація:

- ◆ Пошук фінансування з боку ОГС.
- ◆ Формування державного бюджету з боку влади.
- ◆ Залучення бізнесу, ОГС, у тому числі волонтерів.

Робота. Контроль. Моніторинг:

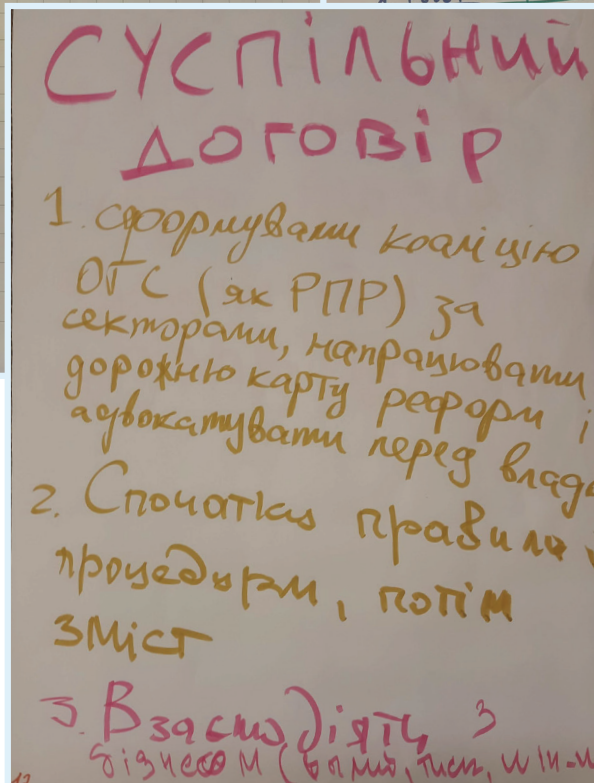
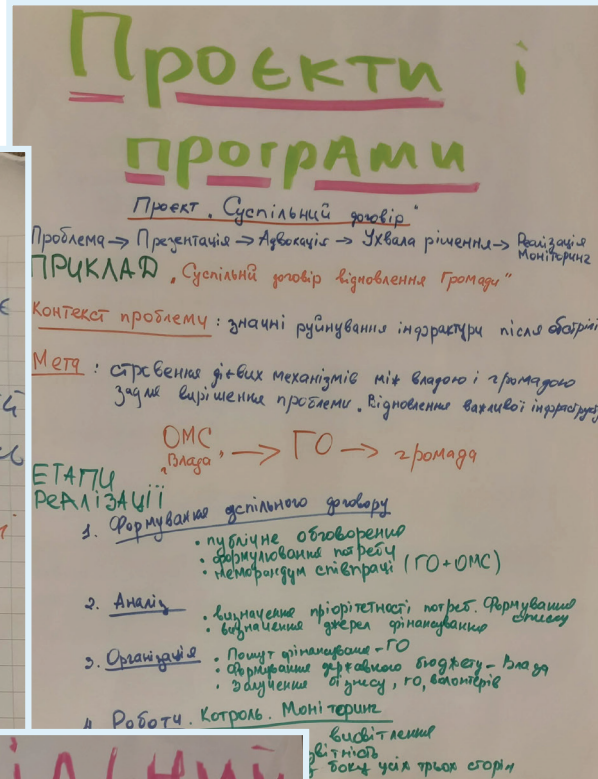
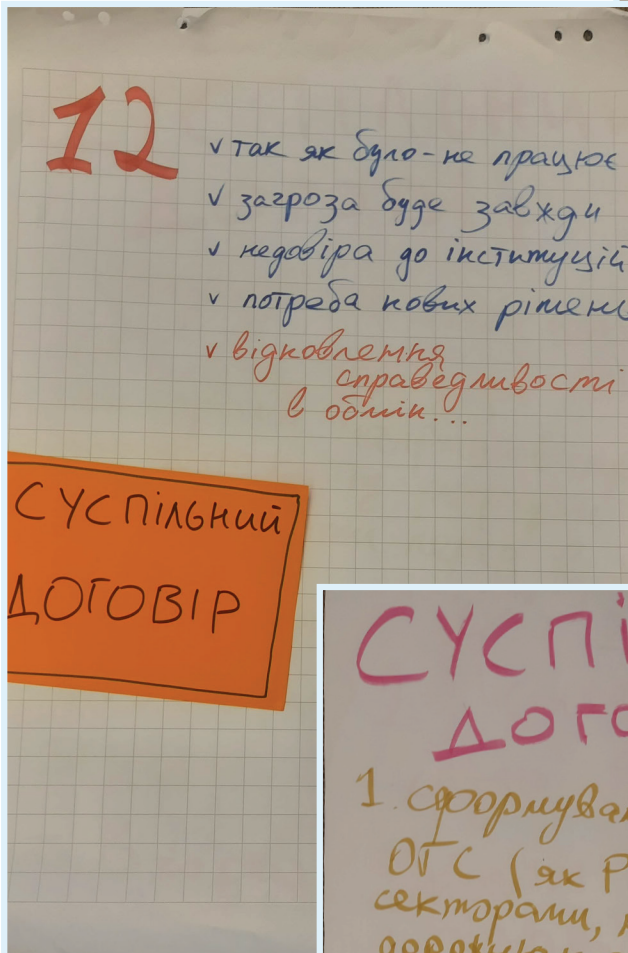
- ◆ Публічне висвітлення.
- ◆ Прозора звітність.
- ◆ Контроль з боку усіх трьох сторін.

Основні принципи суспільного договору:

- ◆ Думка кожного важлива: слухання, збори учасників.
- ◆ Прозорість бюджету: публічні звіти.
- ◆ Договір є відкритим для приєднання усіх мешканців та організацій громади.
- ◆ Зміни вносяться за погодженням всіх сторін.

Обов'язки сторін:

- ◆ Громада: дотримання законів, повага, активна участь у громадських ініціативах.
- ◆ Бізнес: відповідальний бізнес, екологічні ініціативи, соціальні проекти, прозорість, створення робочих місць та розвиток громади.
- ◆ ОГС: захист інтересів громади, взаємодія з бізнесом і владою, сприяння реалізації важливих для громади проектів.
- ◆ ОМС: відкриті рішення, прозора звітність, якісні послуги.

13. НАЦІОНАЛЬНА ІДЕЯ

Візія: Національна ідея” - є основою суспільного договору для того, щоб:

1. Вистояти і зберегти вільну Україну
2. Побудови успішної, безпечної, потужної, прогресивної, інноваційної, справедливої, багатой, гідної, солідарної “Глобальної нації гідних людей” щонайменше на 1000 років вперед

I. Стан справ:

На даний момент існує ідея, яка звучить як "Ми ненавидимо русню", але ця ідея несе в собі негативний заряд і вже не є ефективною. Такий підхід може спричинити подальшу поляризацію та конфлікти, а не сприяти позитивним змінам або розвитку. Крім того, наразі ми стикаємося з відсутністю чіткого бачення майбутнього, що ускладнює процес планування та реалізації довгострокових цілей.

II. Відчуття учасників:

Наразі ми стоїмо перед можливістю відійти від старих підходів та стати лідерами у формуванні прогресивного та сучасного образу в Європі. Це включає в себе кілька ключових аспектів:

- ◆ **Прийняття емігрантів:** Ми можемо запропонувати емігрантам стати частиною нашої країни на наших умовах, що включає інтеграцію у наше суспільство, вивчення мови та культури. Це не тільки сприятиме культурному обміну, але й зміцнить економічний та соціальний потенціал України.

III. Причини проблем:

Проблеми, з якими ми стикаємося, часто мають глибокі корені, які ведуть до тригерів з минулого, як на індивідуальному, так і на колективному рівнях. Ці тригери можуть включати історичні події, культурні звичаї, минулі конфлікти або навіть особисті переживання, які впливають на наше сприйняття і поведінку у сучасному світі.

- ◆ **Індивідуальні тригери:** Це можуть бути особисті спогади або переживання, які викликають сильні емоції та реакції. Індивідуальні тригери можуть бути пов'язані з пережитими травмами, втратами або зловживаннями, які впливають на поведінку та відносини з іншими людьми.
- ◆ **Колективні тригери:** Це можуть бути події або обставини, які вплинули на більшу групу людей або націю в цілому. Колективні тригери можуть включати історичні конфлікти, війни, геноциди, економічні кризи або політичні зміни, які залишили глибокий слід у колективній пам'яті та культурі.

Розуміння цих тригерів та їх впливу на наше сьогодення є ключовим для розробки стратегій, які допоможуть нам рухатися вперед. Це включає в себе роботу з історичною пам'яттю, освіту, психологічну підтримку та залучення громади до діалогу та відновлення. Визнання та адресація цих тригерів можуть допомогти уникнути повторення минулих помилок і сприяти створенню більш мирного та стабільного майбутнього.

- ◆ **Формування української діаспори:** Активний розвиток та підтримка української діаспори може відіграти значну роль у зміцненні зв'язків з Україною. Це включає в себе не тільки підтримку культурних та освітніх проєктів, але й створення мережі підтримки для українців за кордоном, що може сприяти залученню інвестицій, туризму та інших форм співпраці.

Ці ініціативи можуть допомогти Україні не тільки вирішити внутрішні виклики, але й значно покращити міжнародний імідж країни. Важливо розуміти, що такі зміни вимагають часу та зусиль з боку всього суспільства, але вони можуть привести до створення більш сталого та процвітаючого майбутнього.

IV. Що потрібно зробити:

Для того, щоб зміцнити національну ідентичність та спільність, важливо звернути увагу на кілька ключових аспектів:

- ◆ Унікальність: Підкреслення індивідуальної унікальності, яка в сукупності формує загальнонаціональну універсальність. Це може стати своєрідною "суперсилою", яка допоможе Україні виступати єдиним фронтом на міжнародній арені.
- ◆ Перетворення тригерів у силу: Використання історичних та культурних тригерів для формування об'єднавчої національної ідеї, яка могла б виступати як "Сила Українця". Це допоможе перетворити минулі виклики та труднощі в джерело національної гордості та єднання.
- ◆ Воля до незалежності: Зміцнення національної волі до незалежності, яка має включати активне відстоювання суверенітету та самостійності в усіх аспектах життя країни.
- ◆ Значення армії, мови та віри: Підкреслення ролі армії як захисника національної безпеки, мови як основи культурної ідентичності та віри як елемента духовної єдності. Ці три стовпи можуть сприяти згуртуванню нації та підвищенню її міжнародного статусу.
- ◆ Формування об'єднавчої ідеї: Необхідність розробки та впровадження ідеї, яка могла б об'єднати українців всіх регіонів і соціальних груп. Така ідея має бути заснована на спільних цінностях, історії та майбутніх прагненнях.

Ці кроки можуть допомогти Україні не тільки зміцнити внутрішню єдність, але й виступити як сильний та незалежний гравець на міжнародній арені.

V. Програми та проекти:

"Формування національної ідеї"

Цільова аудиторія: українці в Україні та закордоном, етнічні українці, емігранти з українською ідеологією.

Мета: Об'єднання українців навколо спільної ідеї. Пропагування українськості як тренду.

Задачі:

1. Виявлення сильних сторін української нації.
2. Формування ефективних меседжів, які відображають ці сильні сторони.
3. Перетворення існуючих тригерів у сильні сторони, що можуть сприяти національній гордості та єдності.

Зробити Україну потужною, успішною, багатою, лідером, мозком, з впливом на всі трансглобальні процеси світу. Об'єднати українців і формувати "Глобальну націю" на 1000 років вперед, з урахуванням минулого, теперішнього і майбутнього. Щоб кожен українець пишався тим, що він українець і ніс цю ідею на багато років вперед. Це допоможе нації вистояти та розвиватися.

Для досягнення цих цілей, важливо використовувати всі доступні засоби комунікації, включаючи медіа, освіту, культурні заходи, а також співпрацю з українськими діаспорами по всьому світу. Важливо також забезпечити, щоб меседжі були інклюзивні та враховували різноманіття українського суспільства.

Візія: Освіта має створювати/формувати людину майбутнього, а не для минулого

I. Стан справ:

На сьогоднішній день існують значні прогалини в системі освіти та професійного розвитку в Україні, зокрема:

- ◆ Відсутність доступних програм підвищення кваліфікації для керівників високого рівня, що обмежує можливості для розвитку управлінських кадрів та їхнього професійного зростання на міжнародному рівні.
- ◆ Відсутність якісного навчання з адвокації, що ускладнює процес формування ефективних лобістів та захисників громадських інтересів.
- ◆ Відсутня системна освіта для змінотворців, яка б забезпечувала належну підготовку осіб, здатних ініціювати та впроваджувати зміни в суспільстві.

Ці недоліки в освітній сфері можуть серйозно вплинути на розвиток країни, оскільки обмежують потенціал для інновацій та ефективного управління на всіх рівнях.

II. Відчуття учасників:

"Мені болить" та "Все дарма" - це вирази, які відображають глибоке розчарування та фрустрацію від ситуації, що склалася. Це свідчить про наявність серйозних проблем та невдоволення поточним станом речей, особливо в контексті освітніх та професійних можливостей в країні.

III. Причини проблем:

Однією з причин незадоволення та відчуття безперспективності може бути часта зміна вектору в політиці, економіці чи освіті, що призводить до невизначеності та нестабільності. Це створює враження, що немає чіткого плану або бачення на майбутнє, особливо коли мова йде про розвиток національної ідентичності та культури.

Крім того, відсутність відповіді на питання "Кого (якого українця) ми бачимо через 15+ років" свідчить про брак довгострокових цілей у формуванні ідентичності та потенціалу громадян. Це може викликати занепокоєння та розчарування серед населення, оскільки люди не бачать чіткого напрямку розвитку країни та свого місця в ньому.

IV. Що потрібно зробити:

Для вирішення існуючих проблем та покращення ситуації в освітній сфері, необхідно вжити кілька важливих кроків:

- ◆ Дослідити "Що вийшло з НУШ" - провести аналіз результатів реформи Нової української школи, з'ясувати її успіхи та недоліки. Це допоможе зрозуміти, які аспекти реформи були ефективними, а які потребують доробки або корекції.
- ◆ Почати говорити "Що не так з професією вчителя?" - ініціювати широкий діалог про стан та перспективи професії вчителя в Україні, зосередившись не тільки на питаннях заробітної плати, але й на інших важливих аспектах, таких як професійне навчання, умови праці, соціальний статус та визнання професії в суспільстві.

Ці заходи можуть допомогти виявити ключові проблеми у системі освіти та розробити

ефективні стратегії для їх вирішення, сприяючи покращенню якості освіти та підвищенню престижу професії вчителя в Україні.

V. Програми та проєкти:

- ◆ Створення системи мотивації для викладачів ЗВО та шкільних вчителів - розробка державних та недержавних ініціатив, які б сприяли підвищенню мотивації та задоволеності професією серед освітян.
- ◆ Дослідження "Чому освітянам все одно на здобувачів освіти?" - аналіз причин, чому система освіти не завжди відповідає на потреби студентів, та розробка рекомендацій для її поліпшення.
- ◆ Адаптація моделі платформи "Дім громадянського суспільства" для освітян - впровадження успішних практик з інших сфер для підвищення ефективності роботи в освітній галузі.
- ◆ Інтеграція фахівців з інших галузей в систему формальної освіти на рівні держави, зокрема для викладання спеціалізованих курсів та розширення можливостей для студентів.
- ◆ Масштабна робота над створенням позитивного іміджу вчителя - підвищення соціального статусу вчителів та покращення загального сприйняття професії в суспільстві.
- ◆ Широке залучення батьків до життя школи та роботодавців у життя та освіту студентства - створення міцних зв'язків між освітніми закладами, батьками та роботодавцями для кращої підготовки студентів до реального життя.
- ◆ Створення мережі освітніх менеджерів в освітніх закладах - професіоналізація управління освітніми закладами для підвищення їхньої ефективності та якості навчання.

Реалізація цих програм та ідей може значно покращити стан освіти в Україні, підвищити професійну мотивацію освітян та забезпечити більш якісну підготовку майбутніх поколінь.

[вн]СТОЇМО

